

Živeti vsak dan vsaj trenutek, ga vdihniti zavestno samo zase, biti zadovoljen in svoboden, početi stvari, ki te navdihujejo in izpolnjujejo..... Potem tak dan ni izgubljen.

Tako menim jaz –

Lidija Špiljak (1957) sem se že od nekdaj rada igrala z barvami in oblikami. Končala pravo a se v njem nikakor nisem našla, a imela srečo, da sem lahko zadnjih dvajset let delala kot oblikovalka. Hvaležna za to iz srca.

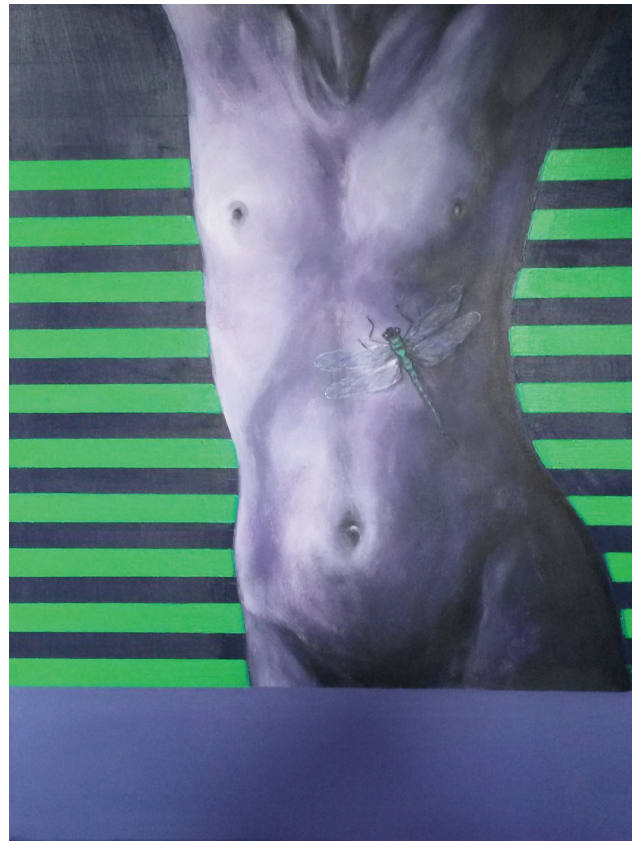
Risala in slikala sem od malega rada. Kar nekaj let je trajalo moje večerno samoizpopolnjevanje. Potem sem končno zbrala dovolj poguma in začela obiskovati slikarske tečaje. Moji mentorji so bili: Milan Todić, Ivana Andrić Todić, Dare Slavec in Manja Vadla. Različni pristopi in načini so mi spremenili pogled na slikarijo. Oni so bili moja akademija.

Zadnje čase me močno kličejo portreti, figure, telo....

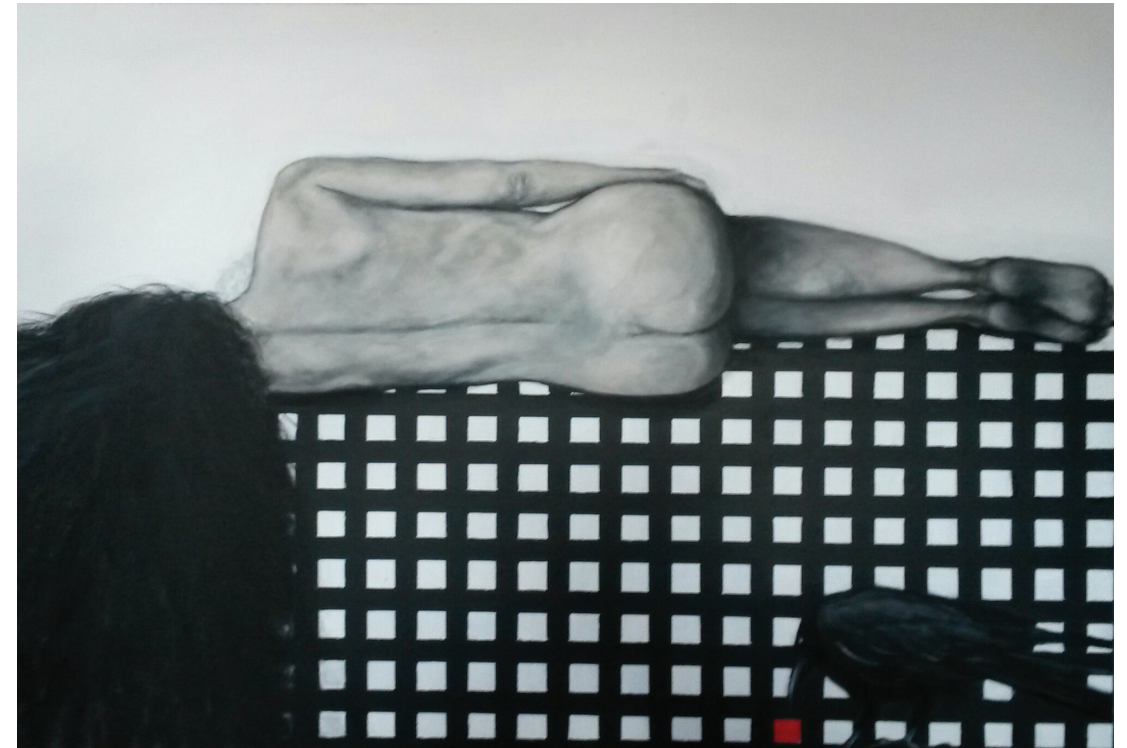
DOTIKI, ki jih predstavljam na svoji razstavi božajo telo na različne načine in so odstranili tančico moje ženske duše

Prvo samostojno razstavo DREVESA na sem imela leta 2010, nato sta sledili še dve in sicer, 2011 prav tako na temo drevesa in 2012 pregled mojega dolgoletnega ustvarjanja (85 del) z naslovom VSE TO SEM JAZ.

Sodelovala sem še na več skupinskih razstavah in ExTemporah v Velenju, Piranu in Kopru.

Lidija Špiljak

razstava

Dotik

9. oktober - 2. november

AQ galerija, Celje

Izdal: Aq galerija

Avtor teksta: Manja Vadla

Postavitev razstave: Saška Gajšek in Lidija Špiljak

Oblikovanje in tisk: Filter urbane rešitve d.o.o.

Aq galerija

Na okopih 2, 3000 Celje, Slovenija

www.facebook.com/aq.galerija

Tel.: 040 629 870

Lidija Špiljak

Dotik

Kadar razmišljamo o dotikih, so čutne, miselne in vizualne interpretacije posameznika intimne in nedosegljive očem in ušesom širše publike. Vizualni umetnik se zaradi notranje potrebe po diskurzu o tematiki, ki ga obseda, oblega, polni..., izpostavi javnosti skozi likovno govorico. Razgali se, dotakne se publike, dotakne se svojih najbližjih in sebe.

Dotiki, torej?

Kaj pomeni dotik slikarki Lidiji Špiljak, ki že leta drsi z motiva na motiv, se poslužuje različnih slikarskih tehnik in velikosti podlag. V enem trenutku ji pri pripovedovanju služi ilustracija, drugič realistična podoba. Lahko je njena lastna podoba ali podoba drugih ljudi, dreves, mest, morij ali polj.....

Tokrat se Špiljakova spogleduje z »mesom«, ki je na črtasti ali mrežni podlagi še bolj izpostavljeno, istočasno pa se svoja roka nežno dotika tvojih miselnih prostorov, ki so kot izrezani iz kadra.

Natančno in pogumno Špiljakova niza svoja občutja in spomine skozi detajle teles na slikah manjših formatov, ki so možni detajli iz njenega življenja. Z uporabo akrilnih barv morda prikrije »volumen« same tematike ter zaradi tega ostane na površju brez sramu pred sabo in vami.

Manja Vadla

